Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Ullmann, Johan Christian Viggo

Titel: BREV TIL: Ullmann, Vilhelmine FRA: Ullmann, Johan Christian Viggo (1873-03-17)

Citation: Ullmann, Johan Christian Viggo: ”BREV TIL: Ullmann, Vilhelmine FRA: Ullmann, Johan Christian Viggo (1873-03-17)”, i *Breve fra Viggo Ullmann under et Ophold i Danmark ved de danske Folkehøjskoler Vinteren 1872-1873*, Det Schønbergske, s. 150. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002222580-000-shoot-L0022225800000043.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Viggo Ullmann under et Ophold i Danmark ved de danske Folkehøjskoler Vinteren 1872-1873

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Mandag 17de marts 1873.

I disse dage har vi faaet Fredrik Vinsnes her, til stor fornøielse for os alle, kan du vide. Hans straalende ansigt er jo nok til at sætte en 90-aarig edik-brygger-jubilar-olding i perlehumør. Herfra drager han, naar skolen slutter, over til Kirkely, saa jeg kommer ogsaa til at være sammen med ham i paasken, da vi rigtig skal fraadse i Birkedalske prækener fire helligdage efter hinanden; det blir deiligt for ikke at tale om samlivet i huset med alle Birkedølerne.

Nu begynder vi da snart at synge paa vort siste vers her paa Askov; rækkerne tyndes mere og mere, saa det er ikke stort over 100 igjen her nu. Man kan ogsaa mærke paa Schrøders foredrag, at det nærmer sig til slutten, for de omhandler nu udelukkende den egentlige verdenshistorie, hvor han gaar frem med raske skridt, men med store og i sandhed løftende syner, som saa overraskende slaar hodet paa sømmen, naar det gjælder at vise den fremadskridende udvikling mod det store endemaal, menneskeslegtens fuldendelse i tusindaarsriget. Han støtter sig naturligvis udelukkende paa Grundtvigs verdenshistorie og Kirkespeilet, og jeg har stor nytte af at følge med i disse bøger, eftersom Schrøder skrider frem.

Du har flere gange spurgt, hvad jeg mener om Christopher Bruuns foredrag *), og jeg har stadig glemt at svare paa det. Min mening er da den: for det første har Bruun ingen ret til at fordre, at man skal raabe ud paa gader og stræder, hvad ens hjerte gjemmer af sympatier og antipatier. Jeg er selv republikaner, men finder mig slet ikke opfordret til at fortælle det til alle og enhver. Det er efter min mening en misforstaaelse eller forveksling af aand og hjerte, Bruun her gjør sig skyldig i som saa mange andre. For det andet vil jeg s. 151sige, at det er godt, saa ofte der blir mindet om det ord af Bjørnson, som jeg haaber han endnu trods manges tvil holder fast, de ord til den samme Johan Sverdrup:

Kan i dag vi seier faa,
i morgen maa i kamp vi staa,

eller med andre ord, at det blir indskjærpet gang efter gang, at hvad Grundtvigs venner — her rent folkelig taget — vil have frem, er noget ganske andet, end hvad Sverdrup vil. Fordi Bruuns foredrag var et bidrag til dette, er jeg glad ved det, uagtet jeg som sagt anser det for en misforstaaelse, og synes Sverdrups svar paa det paa Blakjermødet *) var berettiget, om der end var noget ved det af denne hans diplomatiske tvetungethed, som han ofte hjælper sig ud af en knibe med, og som jeg ikke liker. Men Sverdrup er for tiden nødvendig tror jeg, derfor maa vi holde paa ham, men kun i dag, ikke i morgen.

Det er muligt, at hele skolen i slutningen af maaneden gjør en tur til Testrup høiskole, hvortil indbydelse kom fra Nørregaard i dag. Jeg tager da med, og tænker jeg blir nogle dage paa Testrup, hvor man holder paa til paaske, saa reiser jeg efter den indbydelse, jeg alt har faaet, over til Kirkely, hvor jeg blir paasken over for saa sammen med Lange at reise til Nedenæs; der blir vi saa vel en 8—14 dage og saa gaar veien hjem.